

АНАЛІЗ ЗАСТОСУВАННЯ ДИСТАНЦІЙНОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ

Куниця О.П.

Дніпровський державний аграрно-економічний університет, Дніпро, Україна

Актуальність. Основу змісту статті складає аналіз відповідей на ключові питання опитування, організованого серед студентів, які були переведені на дистанційне навчання з метою мінімізації ризику зараження коронавірусом, а потім у зв'язку з повномасштабним вторгненням та оголошенням воєнного стану в Україні. В ході дослідження були отримані результати, що неоднозначно характеризують відношення респондентів до вказаної форми навчання, виявлені позитивні і негативні сторони його використання.

Починаючи з 2020 року кардинально змінилися майже усі сфери нашого життя. У доступному і звичному форматі очного навчання було вкрай скрутно виконувати вимоги до забезпечення соціальної дистанції, як одному із заходів безпеки в епідеміологічній ситуації що склалася, та забезпечення безпеки під час військових дій. Тому багато організацій, у тому числі установи освіти, звернулися до засобів інформаційних комунікацій. Спілкування за допомогою месенджерів, відеоплатформ і освітніх майданчиків дозволило не зупинити професійну, освітню і інші види активності. Проте, незважаючи на очевидні переваги, перехід на дистанційне навчання супроводжувався рядом труднощів. З ними зіткнулися як студенти, так і викладачі установ освіти. Щоб розібратися в причинах їх виникнення і встановити доцільність онлайн-формату учбової дисципліни «Фізичне виховання» ми звернулися до студентів.

Мета дослідження полягала у виявленні відношення студентів до дистанційної форми навчання в цілому і до учбової дисципліни «Фізичне виховання», зокрема.

Організація і методи дослідження. У рамках дослідження було опитано близько 300 студентів Дніпровського державного аграрно-економічного університету.

Результати дослідження і їх обговорення. В якості позитивних аспектів дистанційного навчання студенти виділили наступне:

- мобільність, яка дозволяє займатися з будь-якої точки;
- соціальна безпека;
- можливість планувати, поєднувати учбову і інші види діяльності, раціонально використати час;
- заощадження часу і матеріальних ресурсів, які витрачалися на дорогу в університет і назад;
- доступ до курсу у будь-який час дня;
- можливість самостійно визначати темп виконання тієї або іншої роботи;
- розгорнуті коментарі від викладачів, сприяючі виключенню помилок при виконанні подальших учбових завдань.

В той же час в ході дослідження було виявлено, що значна частина опитаних негативно відноситься до дистанційного формату навчання. Проти нього висловилися 65,6 % респондентів. У підтримку – 11,6 %, а 22,8 % тих, що навчаються не можуть дати однозначну відповідь.

В той же час 29,3 % учасників опитування виступили за повну заміну очного зайняття на дистанційне, 51,5 % – визнали раціональним частковий перехід, 10,2 % опитаних негативно відносяться до будь-якої форми переходу на дистанційне навчання і 8,9 % – затруднюються відповісти. Але якщо говорити безпосередньо про зайняття фізичною культурою, показники дещо відрізняються. Так, 17,4 % опитаних проти того, щоб заняття з учбової дисципліни «Фізичне виховання» проходили в режимі онлайн, 22,8 % студентів затруднюються дати певну відповідь, а 59,8 % віддали перевагу б частковому переходу до навчання через інтернет. Незважаючи на неоднозначний характер висловлювань студентів про доцільність використання онлайн-режиму по дисципліні «Фізичне виховання», учбовий матеріал, який був наданий тим, що навчаються в цілому був для них цікавий. Пов'язано це, імовірно, з нестачею фізичної активності. Так,

наприклад, 82 % студентів займалися додатково фізичною активністю, оскільки явно відчували її недолік. І лише 18 % учасників опитування відмітили, що їм було комфортно без фізичних вправ. В якості мінусів дистанційного формату навчання студенти виділили наступні пункти:

- збільшені вимоги до студентів і виконуваної роботи;
- підвищення завантаженості викладачів;
- негативний вплив комп'ютера і телефону на зір і загальне самопочуття як студентів так і викладачів;
- низький рівень фізичної активності;
- недолік реального спілкування з людьми;
- нестабільне інтернет-з'єднання.

Проте, незважаючи на вищеперелічене, значна частина студентів позитивно відзивається про дистанційний формат навчання, вважаючи, що плюси цієї форми куди вагоміші, ніж вказані мінуси. Так всього, 13,9 % респондентів підтримують очний формат навчання, 42,5 % – вважають за правильне повний перехід в режим онлайн. І 43,6 % студентів висловилися про те, що для них найбільш зручним і ефективним буде змішана система навчання, яка поєднує очні і дистанційні форми учбового зайняття.

Висновок. Таким чином, більшість студентів позитивно відносяться до дистанційної форми навчання, виділяючи змішаний варіант, в ході реалізації якого поєднується очна і віддалена форми учбового зайняття. Необхідно виробити ряд заходів, які дозволять виключити або понизити негативні явища, що виникають при переході на навчання у форматі онлайн, зробити його максимально комфортним і ефективним як для студентів, так і для викладачів.

ДЕВАЛЬВАЦІЯ ГУМАНІСТИЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ СУЧАСНОЇ КУЛЬТУРИ

Орленко О.М., Салтан О.М.

Харківська державна академія фізичної культури, Харків, Україна

Сучасна антропологічна кризи породжує питання щодо причин різного роду проявів насильства у суспільства: чому виникають соціальні, політичні та релігійні конфлікти, війни та спостерігається моральна деградація; чи є кінцевою причиною всіх бід сучасного суспільства релігійність, чи сама духовна природа людини не позбавлена вад, згубних елементів та деструктивних схильностей. Соціально-економічні та культурні чинники сприяють формуванню агресивного та егоїстичного типу особистості. Сукупність агресивних актів у якості біологічно адаптивних та захисно-приспосувальних реакцій людського організму, властивих людям, поряд з усіма тваринами, не входить до компетенції соціальних наук, а є прерогативою біологічних наук. Існує об'єктивна необхідність у виробленні системного підходу до проблем агресивності, свободи, відчуження, масової свідомості, деструктивності тощо. В цьому плані цікавим є досвід гуманістичного психоаналізу [3]. Кожна людина сама у собі представляє все людство, а її розвиток є процесом постійного бажання, прагнення, пробудження та становлення. Завдання людини полягає у тому, щоб покінчити з ілюзіями, які, крім усього іншого, її паралізують та поневолюють. У сучасному соціумі спостерігається вихолощення людських цінностей та все більш зростаюча залежність від чужих «Я», що дегуманізують об'єктні відносини.

Людина в трактовці богословсько-релігійної ідеології постійно перебуває між силами світла та темряви, у ситуації відчайдушної боротьби між Христом та Антихристом. З одного боку, людина самотня та ізольована та весь час перебуває в пошуку зв'язків з іншими людьми та в пошуках ідентичності. З іншого боку, у своєму прагненні до соціальної реалізації, будучи активною та діяльною, вона все більше відчуває перешкоди, які висуваються суспільством [4]. Деструктивність не дана людині природою, вона являє